

Her gün ismi değişen 'çiçek'

Hacer Kılçioğlu'nun 'Bugün Adım Kaktüs Benim' kitabını, 'bitmese, biraz daha olsa, az kaldı şimdi ne yapacağız...' diyerek okudum. Kitabın kahramanı Çiçek, dinlemeye doyulmayacak bir kız

Çiçek isimli bir kızla tanıştım ben bugün. Çiçekleri çok sevmeme rağmen Çiçek isimli tek tanıdığım olduğu geldi aklıma. Tuhaf. Acaba Çiçek'ler böyle midir çocukken? Yok canım bu Çiçek başka hence. Her gün başka bir isim alıyor bu Çiçek kendine. O kadar da cimcime ki çevresindeki herkesi muma çeviriyor. O günkü adı ne ise öyle hitap edilmesini istiyor. Yanılıp yenilip Çiçek deyiverirsen de pek üzülüyor. Hemencecik o günkü ismini söylemek zorunda kalıyor etrafındakiler. Papatyaysa papatya, nergisse nergis, kaktüsse kaktüs...

Kardeşini kıskanıyor, arkadaşını kızdırıyor, iyi insan değilim diye üzülüyor, rüyasında barıştığını görüyor can dostuyla pek bir seviniyor... İsimlerini takip ederken yoruluyor insan ama bir de bakıyor ki sonra bu isimlerin arasında ne de güzel anlatmış kendini...

Hayatının hemen hemen her karesini sunuyor size. Yeni bir arkadaş edinmiş oluyorsunuz böylelikle. Sizin geçtiğiniz yollardan yürüyen, geçmediğiniz yolları ise size ustalıkla gösteren.

Benim güzel manolyam

Dedesinin akıl hocalığından yararlanmayı çok seven bu kızın; bazen onda görmekten çok hoşlanacağınız tavırlara girdiğini görüyor, bazen 'Benim Güzel Manolyam' şarkısının sözlerini bildiğine şaşırıyorsunuz. Dedesiyle bu kadar içli dışlı niye olmasın diyorsunuz hemen sonra. Kuşaklar arasında, isimler arasında gidip gelen tatlı bir kız çocuğu ama bazen de aksiliği tutup acımasız birine dönüşüyor. İşte o zaman Hacer Kılçioğlu giriyor devreye, 'Dur bakalım, ben

senin başına neler getireceğim' edasıyla adeta aşağı çekiveriyor Çiçek'ciğin edalı hallerini. [Günışığı](#) Kitaplığı'ndan çıkan, Hacer Kılçioğlu'nun yazdığı, 'Bugün Adım Kaktüs Benim' kitabını, 'bitmese, biraz daha olsa, az kaldı şimdi ne yapacağız...' diyerek okudum. Bu Çiçek dinlemeye doyulmayacak bir kız çünkü.

Maceraları olmalı. Bu kadar çabuk büyümesi ne büyük haksızlık.. Ya da o büyüsün de biz önceki hikâyeleri de dinleyebiliriz canım, büyümesi engel değil ki her şeye...

Tatlı bir kızla tanışmaktan çok büyük mutluluk duydum. 'Okul İnsana Dertlerini Unutturuyor' bölümünü okurken, Çocuk kitapları insana her şeyi ne de güzel unutturuyor diye geçirdim içimden. Ah bir de bitmese...

Büyüme istiyor Çiçek. Büyüsün

de. Kendimiz büyümüşüz işte, ona "Biz büyüdük, sen büyüme" demek büyük bir haksızlık.

Hacer Kılçioğlu adını henüz not etmediyseniz muhakkak şimdi alın kâğıt kalemi elinize. Yalnız bu kitabını değil, diğer kitaplarını da okuyun. Yeni çıkacak kitaplarını da benim gibi büyük bir heyecanla bekleyin. Okumaya başladığınızda ne demek istediğimi gayet iyi anlayacaksınız. Çiçek olsaydı ne derdi şimdi diye geçirdim içimden. O kadar iyi tanıdım ki Kılçioğlu sayesinde Çiçek'i. Gününe göre ne diyeceğini düşünmek gerektiğini fark ettim hemencecik. Kızıysa helki, "Ne diye bilgisayar kaydetmiyorsun da kâğıt kalemle uğraşıyorsun veya aklın yok mu bir ismi tutamıyor musun?" diyebilirdi. Belki de mutluydu, her şey tıkırındaysa kâğıt kalemle geçirdiği bir gün üzerine başlardı hikâyesini anlatmaya.